

νά περιλαμβανή τρία τμήματα γεωδαισιακόν, τοπογραφικόν καὶ χαρτογραφικόν.

Εισέρχεται δὲ κατόπιν εἰς λεπτομερείας περὶ τῶν ἐργασιῶν ἐκάστου τῶν τμημάτων τούτων, συνιστῶν ἔτι καὶ τὴν σύστασιν σχολῆς τοπογραφικῆς πρὸς μόρφωσιν προσωπικοῦ.

Τὴν ὅλην δαπάνην ὑπολογίζει εἰς 250,000 δραχ. ἢ 300,000 κατ' ἔτος, εἰς ἣν θέλει ὑποβληθῇ τὸ κράτος ἐπὶ 15 ἔτη.

Τοιαύτη ἐν συνόψει ἡ γνώμη τοῦ κ. Καλλάρη, ἥτις εἶνε ἐπιδεκτικὴ τινῶν ἀντιρρήσεων οὐχ ἦτον εἶνε ἀξιεπίκαιρος διότι ἠθέλησε νὰ ὑποκινήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς συντάξεως νέου χάρτου τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει νέων τριγωνισμῶν, ὑπερκαθ' ἡμᾶς θέλει ἴσως μετὰ παρέλευσιν πολλῶν δεκάδων ἐτῶν κατορθωθῇ.

Παίδων ἀγωγή καὶ παιδεία παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις. Συγγραφή J. L. Ussing, καθηγητοῦ ἐν Κοπεγχάγῃ, ἐξελληνισθεῖσα ἀδελφὰ τοῦ συγγραφέως ἐκ τῆς δευτέρας γερμανικῆς μεταφράσεως ὑπὸ Λυσάνδρου Γ. Χ. Κώνστα, δ.φ. Ἐν Ὁδησῶ 1887. Τόμ. εἰς 8ον ἐκ σελ. 161.

Τὰ Χασιώτεια ὑπὸ Ρήγα Νικολαΐδου. Ἐν Ἀθήναις 1887. Τόμ. ἐκ σελ. 16.

Αἱ ἑλληνίδες ἐταῖραι ἐν τῷ Ἰνδικῷ δράματι, διατριβὴ ἐπὶ ὑψηλείᾳ ὑπὸ Α. Ν. Κεφαλληνοῦ δ. φ. τακτικοῦ μέλους τῆς ἰταλικῆς ἀσιατικῆς ἐταιρίας. Ἐν Ἀθήναις 1887. Τύποις Σακελλαρίου. Τόμ. ἐκ σελ. 66.

Ἡπειρωτικαὶ Μακεδονικαὶ μελέται : Τόμος Δ'—**δρομολόγιον τῆς Ἑλλ. Χερσονήσου, ἀρχαιολογικόν, ἱστορικόν, γεωγραφικόν, στρατιωτικόν, στατιστικόν καὶ ἑμπορικόν.** Τεύχος Γ' Μακεδονία καὶ Σερβία, ὑπὸ Β. Α. Ζώτου ἱππότη, περιηγητοῦ κτλ. Ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐκδότης Κ. Ἀντωνιάδης. Ἐν Ἀθήναις 1886. Τόμ. εἰς 8ον ἐκ σελ. 368.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 18 Δεκεμβρίου

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἑκτακτος τουρκικὴ πρεσβεία, ἐκ τοῦ ἀντιστρατήγου καὶ ὑπασιπιστοῦ τοῦ Σουλτάνου Ἰβραήμ Ἐτχέμ πασᾶ, τοῦ γραμματέως τῶν ἀνακτόρων Φεῖκ βέη καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀντιστρατήγου Ἐτχέμ πασᾶ ὕπολοχαγοῦ Ἀζίζ ἐφέντη, καμίζουσα εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον τὸν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἀπονειμθῆντα αὐτῷ ἀδαμαντοκόλλητον ἀστέρα τοῦ Ἰμπτιζᾶζ. Τὴν ἐπομένην οἱ Τοῦρκοι ἀπεσταλμένοι, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας καὶ τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς τουρκικῆς πρεσβείας δι' ἀνακτορικῶν ἀμαξῶν μετέβησαν ἐπισήμως εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ παρέστησαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Θρόνου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, φέροντος στολὴν στρατηγικοῦ καὶ τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ Ὀσμανιῆ, παραπλεύρως δ' ἔχοντος τὸν διάδοχον καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν. Ὁ Ἐτχέμ πασᾶς ἐπέδωκεν εἰς τὸν βασιλέα τὰ διάσημα καὶ μετὰ ἡλίαν τοῦ παρασκήμιου, διὰ προσφωνήματος καταλλήλου ἐξάρας τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Σουλτάνου «ὕπερ τῆς διατηρήσεως καὶ παγίωσης τῶν ἀγαθῶν γειτονικῶν σχέσεων, αἵτινες εὐτυχῶς ὑφίστανται μεταξύ τῶν δύο κρατῶν». Ὁ βασιλεὺς ἀντεφώνησε ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Σουλτάνον διὰ τὴν ἀπονειμθῆσαν αὐτῷ τιμὴν, δηλώσας δ' ὅτι «πληρῆστα συμμειρίζεται τὸ παρ' αὐτοῦ διατρανούμενον διαφέρον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως καὶ παγίωσης τῶν τοσοῦτον εὐτυχῶς ὑφισταμένων μεταξύ τῶν δύο κρατῶν ἀγαθῶν γειτονικῶν σχέσεων». Τὴν ἐσπέραν οἱ Τοῦρκοι ἀπεσταλμένοι παρέστησαν εἰς τὸν ἐν τοῖς Ἀνακτορίσι χορὸν, φέροντες τὰ ἑλληνικὰ παράσημα ἅτινα ἀπένειμεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, τὴν ἐπομένην δὲ παρεκάλεσαν καὶ εἰς γεῦμα πρὸς τιμὴν αὐτῶν δοθέν, καθ' ὃ ὁ βασιλεὺς μὲν προέπινεν ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου, ὁ Ἐτχέμ πασᾶς δὲ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ἀποτελοῦντα τὸ εἰς τὸν βασιλέα ἀπονειμθῆν παρὰ τὴν ἀδαμάντων, σαπφείρων καὶ σμαράγδων, ὅπως δ' αὐτῶν φέρεται τουρκιστὶ ἡ ἐπιγραφή **Τῷ βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος μεγαλοπρεπεστάτῳ μεγαλειοτάτῳ Γεωργίῳ τῷ Α'.**

— Ἡ Βουλὴ δέχοιτο χάριν τῶν ἑορτῶν τὰς ἐργασίας τῆς, ἀφοῦ ἐψήφισε πάντα τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑποβληθέντα

νομοσχέδια. Σπουδαιότερα μεταξύ τῶν ψφισθέντων εἰσὶ τὸ περὶ συστάσεως ταμεῖου δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸ περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ἐφ' ὧν μακραὶ ἐγένοντο συζητήσεις.

— Δύριον ἀπέρχονται ἐξ Ἀθηνῶν ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ βασιλόπαις Γεώργιος, ἐπανερχόμενοι ὁ μὲν εἰς Δειψίαν, ὁ δὲ εἰς Δανίαν. Ἡ θαλαμηγός «Ἀμριτρίτη» ἀναμένει τοὺς βασιλόπαιδας ἐν Πάτραις, ὅπως μεταφέρῃ αὐτοὺς εἰς Βρεντησίον.

— Ἡγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Ρώμης ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Κουρτοπάσης μετετέθη εἰς Βουκουρεστίον, εἰς Ἀθήνας δὲ μετετέθη ὁ ἐν Βέρνη πρεσβευτὴς κ. Fè d'Ostiani. Διὰ τῆς ἀνακλήσεως καὶ τοῦ κ. Κουρτοπάσης οὐδεὶς τῶν πρεσβευτῶν, τῶν μετασχόντων τῆς κατὰ τὸν ἀποκλεισμὸν πίσεως, παραμένει ἐν Ἀθήναις.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Ι. Κ. Ἰωάννην. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν ὑμῖν τὰ ζητηθέντα. Ἐγράψαμεν καὶ ἰδιαιτέρως.— κ. Κ. Τ. Γ. Ἀν' ἡ οἰκειότης εἶνε τόσον μεγάλη, οὐδὲν κωλύει. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου: Ἀτυχῶς δὲν μᾶς εἶνε δυνατόν νὰ μεταβάλλωμεν τὰ ἀπαξ ἀποφασισθέντα.— κ. Σ. Σ. Κ. Αἰτωλικῶν. Ἐλήφθησαν καὶ διεβιβάσθησαν τῷ κ. Δ. Ζ. συμφώνως τῇ ἐντολῇ σας.— Ἀναίσθητῳ. Ὁ χορὸς τόσον μεγαλειέταν σημασίαν ἔχει παρὰ λαῶν τι, ὅσον οὗτος εἶνε ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένος κατὰ τὸν πολιτισμὸν. Πάντες οἱ ἄγριοι λαοὶ ὀργαίνονται καθ' ὑπερβολὴν ἀναμειγνύουσι δὲ τὸν χορὸν πρὸς πάντα, παρέχοντες εἰς αὐτὸν ποικίλον χαρακτῆρα. Οἱ Ἑυρωβόρειοι, ἐπὶ παραδείγματι, θεωροῦσι τὸν χορὸν σπουδαιωτάτην ἀσχολίαν, χαρακτηρίζουσιν πάσας τὰς πράξεις τοῦ βίου, οἶαι αἱ συνῆται, ὑποδοχαὶ ξένων, πολέμοι, γεννήσεις, θάνατοι, θρησκείαι, κτλ.— κ. Χ. Ρ. Πάτρας. Ἀπεστάλησαν ὑμῖν τὰ ζητηθέντα, ἐπληρώθησαν δὲ καὶ τὰ σημειούμενα. Ἀπηντήσαμεν καὶ ἰδιαιτέρως.— κ. Π. Γ. Π. Δύναται νὰ εἰσέλθῃ καὶ διὰ μόνου τοῦ ἀπολυτηρίου, ἀλλὰ ἀσφαλέστερον εἶνε νὰ προσάγῃ εἰσιτήριον τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου. Ἡ φοίτησις εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τετραετής. Ἐχετε ἀπάντησιν ἐξ Ἱερουσαλὴμ;— Κυρία Π. Δ. Λάρισσαν. Κ. Τ. Παρισίους, Α. Γ. Κ. Πάτρας. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.— κ. Σ. Β. Βραβίαν. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν συμφώνως τῇ ὑμέτερα παραγγελίᾳ. Ἀπηντήσαμεν καὶ ἰδιαιτέρως.— κ. Π. Α. Τ. Κωνσταντινουπόλιν. Τὸ ζητηθὲν ἀπεστάλη. Τὸ ποίημα δὲν δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν.— **Μεμφιμοῖφ.** Μὴ λησμονεῖτε ὅτι, κατὰ τὸν Ἄνε, τὸ «Α» πόδος τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ ἰσχύει μόνον διὰ τὸ δίδειν, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὸ λαμβάνειν.— κ. Δ. Π. Α. Ἀνάβαν. Ἀπεστάλησαν καὶ ἐκ δευτέρου. Τὸ Β' μέρος τῆς Πινακοθήκης ἐκδοθήσεται εἰς τὸ τέλος τοῦ ὅλου ἔργου.— κ. Γ. Σ. Μεσολόγγιον καὶ Μ. Σ. Μάντισσας.— Ἐλήφθησαν.— κ. Δ. Α. Ληξούριον. Ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν.— Καν Μ. Δ. Χ-Σ. Τρίπολιν. Ἐλήφθησαν, ἀπεστάλησαν δ' ὑμῖν τὰ ζητηθέντα. Ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀποδείξεως τοῦ 1888 θέλει χρησιμεύσει ὡς ἀριθμὸς τοῦ λαχείου οὐχὶ δὲ τῆς ἀποδείξεως τοῦ 1887. Ὅθεν μόνον οἱ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1888 θέλουν μετασχεῖ τὸ λαχεῖον.— κ. Ν. Ἐλέγετο παροιμιώδως «Ψήφισμα ἦ τι ἄλλο μακρότερον Ἰλιάδος» διὰ τὴν ἑκτασιν τοῦ ὁμηρικῶ ἔπους. Καὶ ἐν τούτοις τί εἶνε ἡ ἑκτασις τῆς Ἰλιάδος ἀπέναντι τῶν ἀτελευτήτων ἐποποιῶν τῆς Ἰνδικῆς; Ἡ **Ραμαιάνα** περιέχει 40,000 στίχων, ἡ **Μαχαραβάτα** 200,000, ἡ δὲ Ἰλιάς ὀλιγώτερος τῶν 16,000! — κ. Χ. Ν. Π. Montpellier. Ἐγένετο συμφώνως τῇ παραγγελίᾳ σας.— κ. Α. Γ. Κ. καὶ Α. Κ. Κ. Βόλον, Ν. Α. Οἱ Κωνσταντινουπόλιν.— Χ. Μ. Κορόσκον, Π. Γ. Π. Ὁδησόν, Ι. Α. Κ. Τρίπολιν, Α. Α. καὶ Γ. Ξ. Πειραιᾶ. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.— κ. Α. Γ. ΧΚ. Ὁδησόν. Ἀπηντήσαμεν ἰδιαιτέρως.— κ. Ν. Σ. Βόλον. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν ὑμῖν τὰ ζητηθέντα.— **Κυρία Ἐπιμόρφ.** Θέλετε ἀρὰ γε νὰ ἐπικυρώσητε ὅτι εἶπεν ὁ Ρέναν, ὅτι ἡ γυνὴ ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτ' εἶνε πάντοτε πολέμιος τῆς λογικῆς; — κ. Β. Π. Κ. Ἐπὶ τοιοῦτ' ὅρῳ μᾶς εἶνε ἀτυχῶς ἀδύνατον νὰ δεχθῶμεν.— κ. Ν. Δ. Π. Σύρον. Θέλομεν ἐνεργῆσαι συμφώνως τῇ παραγγελίᾳ σας, τὸ δ' ἀποτέλεσμα σὰς ἀνακοινώσεται εὐθὺς.